

עין משפט נר מצוה

א ו א מיי פ"ו מהל' פסולי התקדשין הלכה א':

ז ב מיי שם פ"ט הל' ו':

ח ג מיי שם הלכה ו':

ט ד מיי שם פ"ה הל' א':

י ה מיי פי"א מהלכות מחסרי כפרה הל' ג':

יא ו מיי פי"ח מהל' פסולי התקדשין הלכה ו':

ב ז מיי שם הלכה ו':

פי' תרז"ה

פ' הר"ה

שמקטרו הראש ממצה דם הגוף וכי מי התירו לראש בהקטרה הוא קרי'ל אם אין דם אין בשר ותני נמי עולת העוף שדמה מתיר את בשרה למכוח אלא לעולם אחר המצויז היתה הקטרת הראש ואח"כ מסיר מוראה ונוצה ומשטע ואח"כ מקטיר את הגוף וזה ששינה הכתוב מקומה של הקטרת הראש והטילה בין מליקה למיצוי להקיש שתייהם אליה שיהו בראשו של מזבח:
עוד פ'י החכם ואמר אע"פ שהיה שם בית הדרשן אע"פ ששם היו שורפין פסולי קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שידרוק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדרשן ומשמע דשן הקברע לו מקום דהיינו תרומת הדרשן דכתיב ביה אצל המזבח ולא היה צריך החכם לטעם הוה שהיו אף במוראה ונוצה קבע הכתוב מקום בפ'י ואצל המזבח מפורש בהן כמו שמפורש בתרומת הדרשן ואף הוא היה קשה לאלמלא שגדול כחן של כהנים ואם בא להשליכה לאחד משלישה בתי דרשנים שהיו דרוקים משם לא היה יכול אלא במעשה נסים ואם היה יכול לא קיים אצל המזבח ופסולי קדשים שאנו שורף בצד המזבחה אין אנו צריכין לומר מפני שלא נתפרש אצל המזבח שהיו אף דרשני מזבח הפנימי והמזנוה אין פרושן מדברי תורה אלא מדברי סופרים שהיה מקומן מקום מוראה ונוצה אלא יש לומר כמה דמרחקי פסולין ממזבח טפי בדיף גזרה דלמא מסיק להו ונשאר לנו לפרש ההיא דאמר ר' נחמן אמר רבה בר אבוב ר' בתי דרשנים היו למח לא מנה ד' גדחשוב ההוא תרומת הדרשן בהדרוהו וי'ל דלא חשיב אלא בתי דרשנים של שרפה הוא לא היו אלא ג'. עוד פ'י החכם החובב היא חובתו של זב וזהו ומצורע ברלות וילדת ברלות ושמירת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש וקדושי ברלות אבל אשתמיטהי' נזיר שנטמא ואם פירש ושייר מה שייר דהא שייר נחזור לפרש משנתנו חטאת העוף נעשית למטה וכו' עד אם שנה בזה וזהו פסול פ'י עשית חטאת העוף היא הזאתה בלבד והיא למטן מקום דמים התחתונים ועשית עולת העוף מליקהו והזאתה והם למעלן מקום דמים העליונים ובעשיות הללו אם שינה פסל:
פורת' סדר הקנים כך הוא החובב וכו'. פ'י חובות הן ג'

כג:

קן אחת ובשלישית קן אחת. ופי' הרב רצינו ד' יעקב הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסולה קן אחת בחזרתו כמו בהליכתו קן אחת כיון דבשאר קינין מרביעית ואילך נפסלו שני קינין אחד בהליכה ואחד בחזרה גזרינן כמו כן בשלישית ובשניה אבל שביעית לא נפסל כי אם קן אחד דלא

הלך ממנה כי אם פרידה אחת בחזרה ואילו בהליכה לא נפסל בה כלום ולא נחסר ממנה דבר:
א פרה וחור. ללו אראשונה ושניה קאי דכיון דלין להם כלום ה' א"כ ממים ואם פרח אחד מהן בשאר קינין ימותו כולן כדמתן בסמוך ואם פרח מבין הממות כלום ימותו כולם אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לששית ולשביעית וחור משביעית ואחת בחזרה שניה ואין כבר בשביעית רק ה' פרידין לעולה וה' פרידין לחטאת דאי עביד ששה עולות שמה השמים שהלכו ממנה יהיו קריצינן עולות הרי ח' עולות ואין צו' קינין יותר מו' עולות ומן הששית חסר ד' פרידין צ' בפריחה וחזרה ראשונה וצ' בשניה ואין כבר בששית רק צ' פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת דאי עביד ג' עולות דילמא הארבעה אשר הלכו ממנה נעשו עולות הרי ו' עולות ואין יכולין לעשות בשש קינין רק ששה עולות וכן חמישית חסר ממנה ד' פרידין צ' שהלכו בששית וצ' דרביעית ואין כבר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת. וכמו כן קשאי בכלן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול להקריב א' בחמשה ג' עולות וג' חטאות וכי נמי אותם שהלכו א' כולן עולות או חטאות מה בכן הרי אין כאלו כי אם חמש ולפי"ו שהחמישית אין לה אלא אחת הרי יכול להקריב דרביעית צ' עולות וצ' חטאות אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין לחלק ציניהם גזירה צו אטו צו וכי פרחה וחזרה פעם שלישית אין להם כלום לצד השביעית שיש לה ד' ח' כמו כן גזרינן בכל פריחה וחזרה צ' קינין:
ו"א **שביעית לא הפסידה כלום**. פירוש בפריחה לכל היותר ב' אלא לעולם יקריבו ממנה ה' קנין דג' פרידין פרחו ממנה דבששית אין לה כלום והכל לא גזרינן בפריחה וזו כמו בשאר קנין דכיון דאניה מפסדת בפריחה בשום פעם לא גזרו על החזרה. אבל אין נראה לפרש לא הפסידה כלום ויקריצו בה ו' חטאות ח' עולות דמני עביד להו כיון דבקינין אחרים אין בהם כלום"י דאין ו' הלשון דהל"ל נכשרה שביעית בפריחה שלישית שעל ידי פריחה אלא אמאי אינו רועה דכיון שבשביעית אלא הלשון משמע לא הפסידה כלום בזהא פריחה שלישית. והקשה הרב רצינו יעקב מאורליני"ש היכי אמרת בכל הני קינין משום גזירה ימותו א' דאילו צפ' שני שעירי (וימא דף סה:). פריך הש"ס ומשום גזירה ימותו בתמייה ומירך דהתם לא יב' קפיד אלא אמאי אינו רועה דכיון דאית ליה תקנתא ברעיה לא הוה לן למימר ימותו משום גזירה אבל הכא בעופות איירי ואין רעיה ופדיין בעופות:
ואם פרה. פרידה מן הממות שדינה היה למות ונתעבר צאחרים שדין לקרבר ימותו כולם:
ד' קן **סומוה וקן מפורשם**. הך מפורשת איירי שנתעברו שני הפרידין יחד י' ואין דיוע איזו חטאת ואיזו עולה כדמוכח בסיפא דקתני או שפרח מן המפורשת לסמומה ראשון ימותו כולם ואי לא נתעברו פרידות המפורשות זה זה אמאי ימותו אם העולה פרחה החטאת הנשארת תקרב וקן הסמומה יקרבו בה עולה אחת מפני העולה שנתעבר בה אלא מיירי שנתעברו המפורשות

במה דברים אמורים פרק שלישי קנים

זה צוה ואם נתעבר פרידה אחת מן הסמומה לקן המפורשת יקח וזג לשני ויפריש אחד חטאת ואחד עולה והג' שנתעברו יחד ימותו כולם:
חור. אחד מן ה' שנתעברו ונתעבר עס היחיד ד' סמומה או תחלת הפריחה נתעבר אחד מן המפורשת לסמומה והיינו ראשון דקאמר ב'ו בתחלת

הפריחה הלך אחד ונתעבר לסמומה ימותו כולן דכיון שפרידות המפורשות נתעברו יחד אין קריצינן עוד וכי פרח אחד מהן בנקום אחד זהו אחד מן הממות שפרח לצין הקריצות וימותו כולן:
ד'ה] **חטאם מנאל**. פרידה המפורשת לחטאת מזד אחד ופרידה המפורשת לעולה מזד שני ושני פרידין של קן סמומה בצאמנע פרח מן האמנע פרידה אחת לימין ופרידה אחת לשמאל לא הפסיד כלום דאותו המעורב עס החטאת יקריצ חטאת ואותו שעס העולה עולה וכי חזר מן הדדין אחד מכאן ואחד מכאן ונתעברו יחד אלו ימותו דחטאת עולה ונתעברו יחד אצל אותם שנשארו כל אחד לצדו קריצים כל אחד כדינו:
חור. מן האלמנעיים לצדין ימותו כולן דעולה וחטאת נתעברו יחד:
אין מציאין סורין כנגד בני יונס. דיש ב'ו להציא לו חוצמו שניהם ממין אחד ובתורת כהנים"ס) מפיך לה מקרא ו'א:
האשה שהציא חטאסה סור ועולסה צן יונס כפולו ומציא עולסה סור. ממין החטאת. ה'ו] ואם הציאה עולסה סור וחטאמה צן יונה הציא עולסה צן יונה ממין חטאת דחטאת הוא העיקר:
צן עזאי אומר הכל הולך אחר הראשון. וכיון שהציאה עולמה סור תחלה תכפול להציא חטאת וקשאי לרבי דמשמע הכל דעולה קרבה שפיר תחלה לחטאת לצן עזאי דקאמר שמכפול חטאת ממין העולה וכן למתא קמא דאמר תכפול ומציא עולמה ממין חטאת אבל היו ממין אחד כמו שהציאה ראשונה כשרים אע"פ שהעולה קדמה לחטאת וכן מוכח בסמוך יב' ומיהו האשה שהציאה חטאמה ומתה יציאו **יורשים** עולמה אי לאו הכי מציאין ואף על פי שקרבה עולמה תחלה ואילו צריש תמיד נשטט (פסחים דף נט:). קאמר וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה והאמר מר זו צנה אב שכל מקום חטאת קודמת לעולה ואפילו חטאת העוף לעולת בהמה ומשני שאני מזורע דרחמנא אמר"י והעלה ב'א) כבר פירוש אע"פ דנמנורע כתיב חטאת צרישא גלי לן ב'ו] דוהעלה לא היו עיכובא משמע הא בשאר דוכתי דלא כתיב והעלה איכא עיכובא אי קרבה עולה תחלה ומירך רצינו חייס דבשום דוכתא ליכא עיכובא ובמזורע דאילטריך למיכתב והעלה משום דכתיב ציה היייה זאת תהיה מורת וגו'"] ואמרינן דהקומץ רבא (מנחות דף כו:). דהוי עיכובא והכי פירוש שאני מזורע משאר היויות ב'ו] דמזורע דכתיב והעלה אבל בעלמא לא אילטריך לגלות דאינו אלא מזהו:
הדרן ערך קן בתומה

במה דברים אמורים כהן הנמלך. אפירקא קמא קאי וה"ק דצ"א דחטאת שנתעבר בה עולה ועולה שנתעברת בחטאת אפילו אחד צריצוא ימותו כולם [מ"צ] וכן אחת לזו ושתי לזו (ו) ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר [מ"ג] כל אלו הדינין צכהן נמלך כלומר למחלה נמלך וכהן אין משפטן ב'ו] אבל צכהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעמו דביעזב ועשה ב'ו] קן שלם למעלה לאשה אחת ב'ו] וכן קן שלם למטה לאשה אחת ב'ו] הילכך כולן למעלה מחלה כשר עולות מחלה פסול חטאות וכן למטה צוה הענין (וכו'). [וכן משמע בוצאים צ"פ המתברות (ע"ג): דהאי דצ"א דהכל אפירקין [קמא] קאי. מיה צ"ל לזו וא' לזו **שמים**

במה דברים אמורים כהן הנמלך. אפירקא קמא קאי וה"ק דצ"א דחטאת שנתעבר בה עולה ועולה שנתעברת בחטאת אפילו אחד צריצוא ימותו כולם [מ"צ] וכן אחת לזו ושתי לזו (ו) ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר [מ"ג] כל אלו הדינין צכהן נמלך כלומר למחלה נמלך וכהן אין משפטן ב'ו] אבל צכהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעמו דביעזב ועשה ב'ו] קן שלם למעלה לאשה אחת ב'ו] וכן קן שלם למטה לאשה אחת ב'ו] הילכך כולן למעלה מחלה כשר עולות מחלה פסול חטאות וכן למטה צוה הענין (וכו'). [וכן משמע בוצאים צ"פ המתברות (ע"ג): דהאי דצ"א דהכל אפירקין [קמא] קאי. מיה צ"ל לזו וא' לזו **שמים**

שי"שה מקובצת א] קן חיות או שפרח נרשם עליהן נקודות לאורות כי לפי"ד ראי' למקחו:
ב] חור עולמה חור:
ג] האשה עיין חוין' קדושין דף ריג (יג חס') מוס' פסחים (דף סא: ד') רצינו ותימה הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסול הקן אחת:
ד] כלום אלא ממים אם פרח:
ה] להקריב בתמישת ג' אות ה' נמחק:
ו] שהלכו בששית נעשו כולן:
ז] ח' ד' ומזן ק:
ח] היותו נשאריו עם י"א פרידין ועשה חסן:
ט] זה משמעת הלשון:
א] ימותו ואילו בס' יב' לא פריך אלא אמאי אינו רועה דהתם בבהמה מיירי וכוין דלמ:
ב] ימי אחד שסופספו ואין:
ד' היסיד הנשאר בסמומה:
ו] דקאמר שבחילתל תמיהה כי נתעברו בסמומה ימותו:
ז] דיש לו להציא חובתו:
ח] מקרא דטעין קרבן או כולן יונס או כולן חורים:
יח] החטאת וכת"כ מסיק לא מקרא דכתיב לחטאת ויפיר משמע כל הכפרה תלייה בחטאת:
יט] בשמקן גבי האשה חיות מיזיו נמחק:
כ] בעליה משמע אכל:
כא] והעלה פירוש חיות כשר נמחק:
כב] לן והעלה דלא הוי ח' ד' נמחק:
כג] משאר היויות דכתיב בה והעלה:
כד] משפטן דלמחלה אין לו להקריב בשום חטאת אכל:
כה] ועשה פי"א כל התעוררות חזיו למעלה וחזיו למטה או אמרינן דלמעלה תחלה כשר ומחלה פסול וכן למטה דלמטה דלמטה כשר ומחלה חטאת איה דיש למטה נפסל וכן בלדך:
כו] אחת עולה כשרה וחטאת פסולה:
כז] אחת חטאת כשרה ועולה פסולה הילכך אחת לזו ואחת לזו וכי' ועשה כולן למעלה מחלה כשר דהיינו עולת מחלה פסול דהיינו חטאת:

פירוש הרא"ש

והרי ג' חטאות מ' קינין. וכן עולה נמי מטעם זה. הילכך יקריב חטאת ועולה מחלו וחטאת ועולה מחלו. או שתי חטאות א' ושתי עולות מחלו. והאחרים ימותו. ויבואו שתי קונים בשותפות ויתנו כל מה שחסר לאחת מהן יאה שלה בגלו שתי הקנים:
חור ופרח. כמה פסמים:
לא הפסידו כלום. בגלו הפריחות:
שאפילו בולן בעורביות יחד אין פחות משנים. פ' שני קנים כדמתן לעיל צפ"ק חוזה שנתעברה בחוזה מחלה כשר ומחלה פסול:

ג לזו **א' פרה** מן [ב'ו]. פ'י פרח מן הראשונה ג' ומן השניה לשלישית ואינו ידוע אם הוא ג' מאותן שפרח מן הראשונה או אחר וכן כולן עד השביעית. ובאחריו הדרך שפרח ג"כ חור. פוסל בהליכה וכן ובחזרה קן. הראשונה ושניה אין להם כלום. כי הראשונה בפריחה אף בגלו חסרה הפסידה אף הנשארת. שאם הקריבו האחרות תחילה אינה יודעת אם קריב הפורח חטאת שמעשה הנשאר עולה. או אם קריב עולה שמעשה את הנשאר חטאת. ואם הראשונה בגלו להקריב תחילה. אם תקריב את הנשאר חטאת מנאלת עולה מעורבת ד' בג' הקנים אחרים ואי"ל להקריב מהן אלא מנין עולות שבהן. וכן אם תקריבצו עולה מנאלת חטאת מעורבת בכל הקינין האחרים ואין יכולין להקריב אלא מנין חטאות ג'. וכן השניה הפסידה קן א'. בפריחה. שאם קרבה הפורח תחלה אינה יכולה לעשות א' חטאות שמה הפורח ממנה נעשית גם ו' חטאת מנאלת ג' חטאות הקריבה משתי קינין. ומטעם זה נמי לא מובל להקריב שתי עולות. ואם היא בגלו להקריב תחילה אם תקריב שתי חטאות נקבע הפורח לעולה ונפסלו כל החטאות שבשאר הקינין. הילכך צין הקריבה היא תחילה צין קרבו האחרים תחילה אינה יכולה להקריב אלא חטאת ועולה. נמאלו שנפסלו בפריחה קן א' מלהקריב ואותו קן עצמו שתקריב לא עלה לה ממנו אלא גזול אחד. דאיכא לימאש שמה בגללו היה גזול שפרח מן הראשונה לתוכה. ואינה יודעת אם קרב עולה או חטאת. וכן השלישית אין לה אלא צ' קנים חזיו למטה וחזיו למעלה. ואינה יכולה להקריב לא ג' חטאות ולא ג' עולות. צין שהקריבה תחילה צין קרבו אחרים תחילה דכפרישית בשניה. וגם מן הקריבות ים חטאת או עולה שלא

מסורת הש"ס

א] קדושין יג' מנחות ד' ותימה ה"ו,
ב] ונחסי עג"ו,
ג] ש"ך לעי"א,
ד] ואותן ג' שנתעברו בה אחרים רחוקים הם להקריב כולם צין עולות צין חטאות שכל פעם שאלה לא אחד היה כל מקומם שראוי להקריב צין עולה צין חטאת.
מיי"ט,
ס) (ומורע פקד ד',
ז] וניקרב יד',
ה) (שם],

הגהות הב"ח

א) מפרש ד"ה כמה דברים אמורים וכו' ושלשה ח'ו דמועט שער כ"ל"ו ותיעות שער ח'ו נמחק:

יעיר קינו

א) כ"ל חטאות מחלו. כ"ל כ"ל לפניה.
ב) כ"ל חטות. ד' בכל. ה) כ"ל שבהן.
ו) כ"ל גם כן.
ז) גזולות של תעבורות השביעית ששאר בגלו הקריבה דלא"ה להקריב חטאת שמה כי כ"ל" עולה וא"ל להקריבו עולה שמה קרבו ו' עולות ושש חטאות מעיקר הקנין וזה כ"ך להיות חטאת כ"ל"ט אנה יכולה לעשות מטעם כי כ"ל"ט ח' מנין גזולות שפסחו כ"ל"ט

פ'י הראב"ד

עולות פ"י החובב היא חובתו של זב וכו' ומצורע ברלות וכולן מביאין ב' פרידין אחד לעולה ואחד לחטאת דכתיב קריא וכן מתפרשות איזו לחטאת ואיזו לעולה בליקחת בעלים כשרוא מפורש את קנו ויאמר איזו לחטאת ואיזו לעולה ואם שינה מעשיהם פסל. אי"נ בעשיית כהן הן מתפרשות כשימשך אחת מהן ויעשה חטאת חבירתה נקבעת עולה מאליה ואם שינה מעשיהם אחר שהתחיל בהן פסל ונקא מקריא בבססת ויבא דבבי וילדת כתיב ולקחה שתי חרים אחד לעולה ואחד לחטאת הרי בליקחת בעלים וגבי זב כתיב ועשה אותם הכהן אחד חטאת והאחר עולה הרי עשית כהן בדרים ונדרות כולן עולות שלא מצניו תורה ושלמים קן העוף אין מן הבהמה כמו שפורש בהן ולא מצניו בעוף אלא חטאת ועולה וחטאת אינה באה בדרו ונדבה הילכך כי אמר הרי עלי קן שתייהן עולות ואין קן פחותה משתיים ואפילו בבמה צצמה כי אמר הרי עלי כשב לקרבן יביאנו עולה שאין אחת רשאי למשכו להקל אלא להחמיר והעולה חמורה מן התורה והשלמים:

איזוהו נדר האומר הרי עלי עולה איזוהו נדבה האומר הרי זו עולה. פ"י כשאמר עלי נקרא נדר דכתיב ונדריה עליה וכתוב איש כי ידור נדר לה' או חשבע שבדעה לאסור אסר על נפשו וכל פרשת נדרים בלשון עלי נדבה האומר הרי זו וכתוב בתרומת המיבשן מאת אלהך לא תאחר לישלמו ואילו בחזון ליתוך ידו או בדבר הידוע היל"ל לא תאחר להביאו:
בוח בין נדרים לנדרות אלא שגדורים מתו או נגבבו חייב באחיזיון

בה עד שנתכפרה ומאי משמע המיבשן שהוא נדבה היא בלשון הבאה דכתיב כל נדרים לבו יביאנה וכתיב כל נדרים לב הם הביאו חזו וגוים שמשום שלא היה מחוסר הפרשה אלא הבאה בלבד ואילו גבי נדר כתיב כי תדור נדר לה' ואילו אלהך לא תאחר לישלמו ואילו במזומן ליתוך ידו או בדבר הידוע היל"ל לא תאחר להביאו:
בוח בין נדרים לנדרות אלא שגדורים מתו או נגבבו חייב באחיזיון

עלה לה שמה היה מן הגזול שפרח לתוכו. וכן כולם הפסידה כל א' קן בפריחה. מלבד השביעית שלא נפסלה ממנה כלום בפריחתה. ומקריבת ו' חטאות ח' עולות. אף אם א' מהן הפורח לא נקבע לחטאת ולא לעולה כיון שנשאר צן וזו בגלו הקריבה בגלו שאר הקינין. כי לעולם אינו קבע עד שקריבו כולן ולא נשאר אלא הוא לבדו. הילכך יכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. אבל א' מן החשמה פ"י ישאר בגלו הקריבה שמה קרבו ו' חטאות ושש עולות מעיקר הקינין וזה כ"ך להיות ס) חטאת. הילכך ימותו. וגם היא ממוסרת עדיין או חטאת או עולה. ובסומו מן השביעית לששים או הפסידה קן בפריחה שפרח ממנה. כי אינה יכולה לעשות ו' חטאות שמה מעיקר קנים פרח א' ועשעה גם הוא חטאת בנקום שפרח. וכן ו' עולות ס) מטעם זה. ואם היא תקריב תחלה אם תקריב ו' חטאות נקבע הפורח ממנה לעולה נפסלו כל החטאות שבשאר הקינין. וכשאור ופרח מן הששית הקינין יעשו בנקום שפרחו או הששית בחזרה זו ואינה מקריבת אלא ד' חטאות וד' עולות. כי שמה פרחו על שש חטאות או על שש עולות. ואם החטאות או חטאות או עולות הילכך אי"ל להקריב אלא ד' חטאות וד' עולות שלא יוספיך על שש חטאות או על שש עולות. ואם החטאות או העולות הן מן הפסודות למוסר אין למוסר כי לכל אחד כי צן זו בגל שאר הקינין ויכול הכהן לעשות או חטאת או עולה. ומן הקריבות כי שתי חטאות או צ' עולות שלא עלה לה דשמה קרבו ו' מהני גזול מן שפרחו לתוכה. כל א' צן קנים. א' בהליכה וא' בחזרה. הילכך ראשונה ושניה אין להם כלום והקשה הר"ר יעקב מאורליני"ש כיון שהראשונה אין לה כלום למה תפסדת השניה קן בחזרה שממנה לראשונה וכן השלישית למה תפסיד קן בחזרה שממנה לשניה כיון ששניה אין לה כלום והיה [לה] להקריב שתי קינין כבתחילה. ומירך משום גזירה הוא שאם אתה אומר שלא תפסיד השלישית בחזרה שממנה לשניה וכן השניה בחזרה שממנה לראשונה אתי למימר שגם לא הפסידה הרביעית בחזרה שממנה לג' או שלא הפסידה הצ' בפריחה שמראשונה לתוכה. וקשה (בפ"י) [בפ"י ד' סה:] דימא' גבי פר ושעיר של יו"ט צאנזו והפרישו אחרים תחתיון [וכולן] ימותו ופרך' ותמאי ימותו